

tempore habita est: hincque factum, vt diu Romani Pontifices Hispalensi Archiepiscopo vices suas commiserint, suamque dederint authoritatem in omnes Hispaniarum Ecclesias. Id moris antiqui certo probat epistola Simplicij Papæ^a ad Zenonem Hispalensem Episcopum. [Plurimorum, inquit, relatu comperimus, dilectionem tuam, feruore Spiritus sancti, ita te Eccle-
a Simplicij P. epist. i. ad Zenon. Hispal.
 siæ gubernatorem existere, vt naufragij detrimenta, Deo authore, non sentiat. Talibus idcirco gloriantes indicijs, congruum duximus Vicaria sedis nostræ te authoritate fulciri, cuius vigore munitus, Apostolicæ institutionis decreta vel sanctorum terminos Patrum, nullomodo transcendendi permittas: quoniam digna honoris remuneratione cumulandus est, per quem in his regionibus diuinus crescere innotuit cultus. Deus te incolumem custodiat, frater carissime.] Illam tamen Vicarij sedis Apostolicæ dignitatem postea Episcopis Hispalensi & Tarraconensi ab Hormisda diuisam fuisse ex eius Epistolis ad vtrumque discimus. Hæc quidem habet ad Salustium Hispalensem^b ei vices suas committens per Bæticam & Lusitaniam tantum:
b Hormisda ep. 26 ad Salust.
 [Vices itaque nostras per Bæticam Lusitaniamque Prouincias, saluis priuilegijs, quæ Metropolitanis Episcopis decreuit antiquitas, præsentis tibi authoritate committimus, augentes tuam huius participatione ministerij dignitatem, releuantes nostras eisdem remedio dispensationis excubias. Et licet de singulis nō indigeas edoceri, quem iam probauimus cautiùs vniuersa seruare: gratiùs tamen esse solet, si iterum trames ostendatur, & laboris inunctio superius formata monstretur. Paternas igitur regulas, & decreta à sanctis definita Concilij, omnibus seruanda mandamus. In his vigilantiam tuā, in his curam fraternæ monitu exhortationis extendimus.] Sic etiam ad Ioannem Tarraconensem^c scribens eum Romanæ sedis Vicarium per cæ-
c Idem epist. 44 ad Ioan. Tarracon.
 teros Hispaniæ tractus constituit. Sed huius verba conuenientius postea referentur, vbi de Tarracona.

Emerita non minus illustis quam antiqua Lusitaniæ Ciuitas ad Anam fluuium sita, quam Emeritam Augustam dictam fuisse scribit Isidorus^d à militibus emeritis Augusti, quibus incolenda data est. Eius meminit Prudentius in hymno de sancta Eulalia martyre, cuius natalitijs ornata dicitur.
VIII. EMERITA ANTIQVA LVSTITANIÆ METROPOLIS. d Isidorus lib. 15. orig.

*Carminē nobilis Eulalia,
 Mortis & indole nobilior,
 Emeritam sacra Virgo suam,
 Cuius ab ubere progenita est,
 Osibus ornat, amore colit.*

Quod olim nobilissima fuerit, etiam hodie docent ruinæ, quæ solæ quasi ex ea restant. Et sane iam inter minores Lusitaniæ vrbes, omnique dignitate, etiam Episcopali, spoliata. Hanc tamen Metropolim Ecclesiasticam antiquitus fuisse, & apud omnes veteres Notitias legitur, & in Concilio Tolitano tertio, cui his terminis subscripsit Emeritenſis Episcopus: [Mausona in Christi nomine Ecclesiæ Catholicæ Emeritenſis Metropolitanus Episcopus Prouinciæ Lusitaniæ, his constitutionibus, quibus in vrbe Toletana interfui, manu mea subscripsi.] Eodem quoque cum honoris titulo subscripsit Innocentius decreto regis Gundemari his verbis: [Ego Innocentius Emeritenſis Prouinciæ Lusitaniæ Metropolitanus Episcopus, dum in vr-